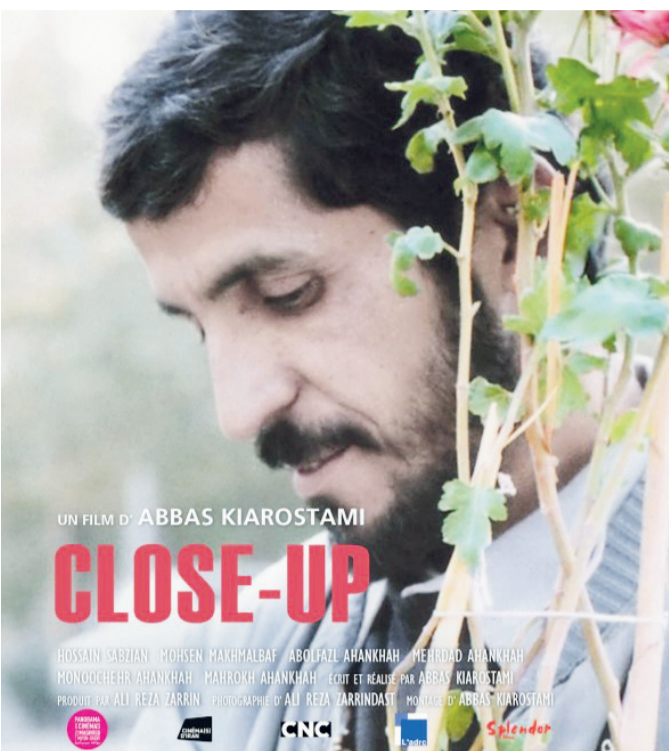

با حضور یک فیلم از سینمای ایران؛

۱۰۰ فیلم برتر تاریخ سینما به انتخاب وراثتی

■ نشریه وراثتی برای نخستین بار فهرستی از ۱۰۰ فیلم برتر تاریخ سینما را به انتخاب منتقدان و نویسندگان سینمایی اش منتشر کرده است و «کلوزآپ» ساخته تحسین شده عباس کیارستمی در سال ۱۹۹۰ در جایگاه ۸۶ برترین فیلم‌های تاریخ سینما قرار گرفت.

گروه فرهنگ و هنر – در حالی که سینما اکنون بیش از ۱۰۰ سال قدمت دارد، هنوز در مقایسه با زمان، تئاتر یا نقاشی، رسانه هنری جوانی محسوب می شود اما به اندازه‌ای دارای تاریخچه است که جمع آوری اولین فهرست ۱۰۰ فیلم برتر تاریخ نشریه وراثتی را به کاری دلهره آورتر از آنچه تصور می شد، تبدیل کنند. بیش از ۳۰ منتقد، نویسنده و سردبیر نشریه وراثتی Variety در ایجاد این فهرست سینمایی همکاری کرده اند. البته انتخاب

می دهد، در جایگاه نخست برترین فیلم‌های تاریخ سینمای به انتخاب منتقدان وراثتی قرار گرفته است و پس از آن به ترتیب در رتبه‌های دوم تا دهم فیلم‌های «جادوگر شهر آواز» (۱۹۳۹) ساخته «ویکتور فلمینگ»، «پدرخوانده» (۱۹۷۲) از «فرانسیس فورد کاپولا»، «همشهری کین» (۱۹۴۱) ساخته «اورسن ولز»، «پالپ فیکشن» (۱۹۹۴) به کارگردانی «کوئنتین تارانتینو»، «هفت سامارایی» (۱۹۵۴) ساخته «آکی را کوراسوا»، «۲۰۰۱: اودیسه فضایی» (۱۹۸۶) از «استنلی کوبریک»، «چه زندگی شگفت‌انگیزی» (۱۹۴۶) ساخته «فرانک کاپرا»، «همه چیز دربارهٔ او» (۱۹۵۰) به کارگردانی «جوزف‌آل منکیه‌ویچ» و «حیات سرباز رایان» (۱۹۹۸) ساخته «استیون اسپیلبرگ» قرار گرفته‌اند.

سینمای ایران نیز از این فهرست سینمایی بی بهره نیست و «کلوزآپ» ساخته تحسین شده عباس کیارستمی در سال ۱۹۹۰ در جایگاه ۸۶ برترین فیلم‌های تاریخ سینما قرار گرفته است. داستان فیلم «کلوزآپ» درباره شخصی به نام حسین سبزان است که به‌دلیل شباهت به محسن مخملباف خودرابه خانواده‌ای به‌عنوان محسن مخملباف معرفی می‌کند و به بهانه ساختن فیلم به خانه آن‌ها راه می‌یابد.

چرا نام این فیلم کلوز آپ است؟

احمد میراحسان؛ منتقد درباره این فیلم نوشته بود: کلوزآپ به ما می آموزد به جای غرولند در خصوص اخلاق و جامعه شناسی خودمانسی و ذکر مکرر و بیمارگونه و توهمین آلود فلاکت خودمان و سرگرفت خصیصه های ایرانی، ظاهر سازی و نهان روشنی و دروغوبی و خودنمایی و بی مسولیتی، به مشاهده گری پرسنگر و اهل حکمت تامل بدل شویم و به خود مجال تفکر بدیم؛ چرا سبزیان می خواهد جای دیگری باشد؟ چرا از خانواده آهن خود سه‌استفاده می‌کند؟ این نادرستی‌کاری در کنه اش چه چیز نهان دارد؟ چگونه نابجایی و تولید جرم نطفه می‌بندد؟ و همه این پرسش ها را از رمانتیسیم و سانی ماتالیسم و تاییدبجای سبزیان با نظیر یکسویه او و ندیدن روح نای خانواده آهنی و آغاز فعالیت خود را جشن گرفته است.

در این فهرست «وراثی» (۱۹۶۰) ساخته «آلفرد هیچکاک» که در اغلب فهرست‌های سینمایی چندرته ابتدایی را به خود اختصاص

فرهنگ و هنر

از نیازی انسانی برای رویا و قدرت عظیم افسون سینما برای روپاسازی حرف می زند بلکه با کاراکتر آسیب دیده و روانشاسی کسی که می‌خواهد جای «دیگری» باشد ما را با سوال بنیادینی آشنا می‌سازد که پرده از بحران عمیق زندگی اجتماعی ما می‌برد اینک ما تحت شرایطی بی‌ریشه و سرشار از نقش‌های دروغین و فقدان احترام واقعی به شخصیت انسانی و «نابجا» زندگی می‌کنیم. سبزیان برای کسب احترام خصصی که نیاز طبیعی و فطری انسان است، ناگزیر است موقعیت نامحترم خود (یک کارگر بیکار چاپخانه) را نهان سازد و وانمود کند شخصی دیگر است؛ یک فیلمساز مسلمان – و مشهور و محبوب آن سال‌های سینما – مسلمان بودن و نامداری و احترام سه کلید مهم ماجراست. و در همان حال کیارستمی از دآوری قطعی در خصوص تناقضات شخصی سبزیان چشم‌نمی‌پوشد و تردیدهای دیگر و چراهای متناقض را پرده پوشی نمی‌کند و از او قهرمان ترحم‌انگیز اثر ماندگار حاوی قدرت خوانش نویه نو می

نگاه کلوز آپ، حاوی تفکر و غنای سینمایی و گزینش و روایت بزرگی بود که در آن سال‌ها به نحو ژرفی در درون یک ماجرای و متاسفانه سطح ادراک کنندگان جامعه آنقدر حساس نبود که خطر بزرگ هشدارها و تفکر روشنگر و آگاهی بخش فیلم کلوز آپ را حس کنندو دریابند. وقتی که ما جز چاپلوسی و وانمود به همه چیز عالی است، حاضر نیستیم هیچ صدایی را بشنویم، بدهیی است بیش از هر

صرف نمی‌سازد، اما مسلماً آن رخداد یک شیدای معمولی نبود، در کلوزآپ کیارستمی با سبک مستندگونی، ما را پرت می‌کند به زندگی کنونی و در حال گذر تابیش از هر چیز توجه ما را به وضعیتی برانگیزد که در گسست فرد از علائیش به قول «الله» که از سبزیان نقل قول می‌کند، او را به گوش‌تی بی‌اراده و جسمی بی‌روح بدل توند. ساخت حالا آماده است هر چه بخواهند با او بکنند، فضایی که تقد می‌شود، فضایی است که هویت آدم‌ها را از انتخاب و اختیار و فردیت‌شان و خود بودن استقلال رای و احترام به شخصیت‌شان، هر چه هست محروم می‌سازد و با تزریق هونی جعلی و موافق نظم گفتار قدرت، آنان را درون دروغ‌ها و ماجراها و نابجا بودن پر تاپت می‌کند. این نگاه کلوزآپ، حاوی تفکر و غنای

تائیری که خواکین فینیکس بر «ناپلئون» گذاشت

بازیگران این فیلم هستند.

اسکات گفته است: خواکین خیلی بیشتر از آنچه تصورش را کنید از مقررات مرسوم فاصله دارد و این به دلیل حس شهودی اوست. همین او را متفاوت می‌کند. اگر چیزی او را آزار دهد، به شما می‌گوید. او بود که با پرسش‌های پشت سر هم موجب

خاص شدن «ناپلئون» شد.

وی عنوان کرد که برای اینکه بازیگرش راحت باشد فیلمنامه را بازنویسی کرده تا وی توانسد با آرامش روی بناپارت تمرکز کند. ریذلی اسکات تأکید کرده که احترام به خواست فینیکس فوق‌العاده سازنده بود و همه چیز از بزرگ‌تر و بهتر کرد. فیلمنامه

کیارستمی این نام را برای فیلمش برگزیده؟ حتی اگر کیارستمی چیزی بگوید آیا همه دلالت نسام منحصر به آن چیزی است که فیلمساز می‌خواسته؟ همان طور که دامنه تفسیر و تاولیل فیلم از چارچوب ذهن مولف فرامی رود، نام‌ها هم روشنگر حقایقی دیگر توانند بود. آیا کلوزآپ صرفاً دعوت ماست برای دیدن سبزیان در نمای نزدیک و نزدیک شدن به پرسش او؟ یا نه نمای نزدیک چیزی دیگر؟ کلوزآپ از چه چیز؟ نمای نزدیک از کندن پول از جیب آهن‌خواره‌ها؟ – سبزیان بسیار اندک پول قرض می‌گیرد و فیلم این خود را در مشاهداتش تایید نمی‌کند. شاید کلوزآپ و نمای نزدیک است از هویت جعلی یک فرد بلکه نابجایی و در جای دیگری بودن و شیوع جای دیگری را غصب کردن در مقیاس اجتماعی؟ و شاید فیلم نمای درشتی است از نیاز انسان‌ها به احترام و دیده شدن، هویت داشتن و محترم بودن، بدون آنکه بخواهیم طبق یک الگوی ایدئولوژیک رسمی خود را به شکل دیگری درآوریم، و چه فرق می‌کند همگی نقش یک روشنگر و ادیكال چپ باشد؟ آیا این نمای نزدیک از وضعیت است که اندک اندک به یک بیماری شایع، به یک بحران و به یک انفجار بدل تواند شد؟ یک سیلاب برای فائق آمدن بر هویت مجعول و اعتراض به خود نبودن و خواست سرکش خود بودن و طبق میل خود زیستن.

و چه هوشی کیارستمی در ترسیم طبیعانه و مشاهده عالمانه و بی‌غرض و مرض این رخداد و تا حد مقدور تماشای منشور واقعیت از زوایای گوناگون بروز داده است در کلوزآپ، زمانی کنجگویی ام گل کرده بودت در درباره فیلمسازی که خود اذعان دارند تحت تأثیر سینمای کیارستمی بوده‌اند سر و گوشی آب بدهم. اینها جدا از سینماگران بزرگی چون کوروساوا، اسکورسیزی و گدار و دیگر بزرگان و غول‌ها بودند که بارها از کیارستمی به‌عنوان یک مبدع و بنانهنده سینمای پیشواز و متفکر دهه‌های اخیر صحبت به‌میان آورده‌اند. می‌دانیم که جمله گزاربازر تکتاب‌هایی است که دربار کیارستمی می‌نویسند: «فیلم با. د. و. گریفیث آغاز می‌شود و با عباس کیارستمی پایان می‌گیرد.» به هر رو نتیجه جست‌وجویم بی‌بردن به دامنه تأثیر باورنکردنی کیارستمی

این اثر حماسی را دیوید اسکار با نوشته‌که نویسنده‌گی «همه پول‌های دنیا» دیگر فیلم

اسکات را برعهده داشت. داستان فیلم بر رابطه ناپلئون با همسرش ژوزفین تمرکز دارد و در حالی که ابتدا قرار بود جویدی کورم بازیگر «آخرین دول» این نقش را ایفا کند، اما داخل برنامه‌های وی موجب شد تا ونسا کربی که برای «تکه‌های یک زن» نامزد اسکار شد، جایگزین وی

جایزه اسکار و ۲ نامزدی آن را در کارنامه دارد. وی همچنین ۲ بار برای جایزه امی نامزد شده‌است. فیلم «سپر» (۲۰۱۰) و «شکار انسان‌های سرگردان» (۲۰۱۶) او به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم‌های

کیفیت جام جهانی فوتبال بدل کنند. تاخیری که در فیلم ایجاد شده به دلیل شکایت چند زن از آرمی هامر وی را به آزار جنسی در گذشته متهم کردند و سازندگان فیلم به دنبال آن وی را کنار گذاشتند و نقش وی را دوباره فیلمبردار ی کردند. در نهایت ویل آرنت مدیر اجرایی فوتبال تیم ساموآی را بازی کرده بسود. وایتیتی آخرین بار با «ثور: عشق و تندر» از استودیو مارول یک مستند بریتانیایی در سال ۲۰۱۴ به همین نام ساخته مایک برت و استیو جیسون شکل گرفته که درباره تیم ملی فوتبال ساموآی آمریکا و مربی آنها توماس روگن است که تلاش دارند تا بازینده‌های همیشگی را به تیمی با

نهایی شاخه بهترین فیلم بین‌المللی راه یابد. اولین تجربه سینمای ایران در عرصه اسکار خارجی در سال ۱۹۷۷ (۱۳۵۶ شمسی) با فیلم «دایره مینا» به کارگردانی داریوش مهرجویی رقم خورد و پس از ۱۷ سال وقفه و در سال ۱۹۹۴ فیلم «زیر درختان زیتون» به کارگردانی عباس کیارستمی نماینده ایران در شصت‌وهفتمین دوره جوایز اسکار نام گرفت. «بادک سفید» از جعفر پناهی در سالل ۱۹۹۵ به آکادمی معرفی شد و پس از یک سال وقفه و در سال ۱۹۹۷ فیلم «گبه» محسن مخملباف نماینده ایران در نوزدهمین جشنواره سینمایی شد. «چه‌های آسمان» ساخته مجید مجیدی در سال ۱۹۹۸ به اسکار خارجی رفت و برای اولین بار سینمای ایران توانست به جمع نامزدهای نهمی شاخه بهترین فیلم خارجی اسکار راه یابد و سال بعد آن نیز «زنگ خدا» دیگر ساخته مجیدمجیدی فرصت حضوردر این جایزه سینمایی را پیدا کرد. «زمانی برای مستی اسبابه» ساخته بهمن قبادی در سال ۲۰۰۰، «باران» مجید مجیدی (۲۰۰۱)، «من ترانه ۱۵ سال دارم» به کارگردانی رسول صدرعاملی

اقتصاد کیش

بر سینماگران مشهور و غیرنامدار در سراسر آمریکا و فرانسه و انگلیس و آلمان و فیلاند و آسیای و ترکیه و چین و کره جنوبی و کشورهای ژاپن و میانه و خاور نزدیک و مراکش و امریکای لاتین و کشورهای بوده که از یادم گریخته‌اند. منظور تنها کسانی نظیر هاندکه با کوریسمای نیستند بلکه کسانی چون خاچاپوریان و سازنده اوزاک است و لنین داستان استریت که جای خود دارد. سینماگران فراوانی که بدون پرده پوشی بر این تأثیر وسیع و دیگرگون‌کننده گواهی داده‌اند، غالباً شروع بگذاریم که این «زندگی و دیگر هیچ» (زندگی ادامه دارد…) و «طعم گilas» و «باد ما را با خود خواهد برده» است که بر طر فلادترین آثار او در میان اهل فیلم و سینمای متفکر دنیا و سینماگران جوان به شمار می‌آید. از جمله کسانی که در این مورد به تفصیل نوشته‌اند، آلبرتو لانا نویسنده کتاب سینمای عباس کیارستمی است. کتاب به زبان اسپانیایی نوشته شده و بلیندا کومیز آن را به انگلیسی برگردانده است و همچنین مهم‌تر از همه اثر ژان لوک ناسی فیلسوف و فیلم شناس و نظریه پرداز است که در فلسفه و مطالعات فرهنگی نامدارتر از لیوتار و دلوز و استنلی کاول است و کلوزآپ و به ویژه خود را به ادامه دارد با تاولیل او جایگاه خود را در جهان به درستی ثبت کرده‌اند.

می‌توانم به اندازه یک کتاب قطور درباره کلوزآپ سخن بگویم. درباره پداهت ساختاری و معنای این سادگی دشوار. در مورد ارزش‌های نماتیک و شکرده معنایرذای کیارستمی و به ویژه استفاده از استنادات غیر قابل انکار یک فیلم برای نغی همه اتهام‌ها و دروغ‌ها اغراض و سطحی‌اندیشی‌ها و واروگویی‌ها درباره سینمای کیارستمی که وانمودند سینمای او از زندگی و اجتماع‌ها بیگانه است. و به ویژه درباره ارزش شهودی و روایت یک‌رود یاد که پیش‌روتر از نگاه هر پژوهشگر و روشنفکری از بحران مرگبار پرده برداشت. کاش حسد و جزیمت و ابتدال مانع فهم عمیق ارزش‌های سینمای کیارستمی برای بالایی‌ها و پایینی‌های ما نمی‌شود و به جای ساختن فضایی غبارآلود اجازه می‌دادند بدون پیشداوری دیگران از سینمای کیارستمی نظیر همه آنان که آفاق تفکر سینمایش را می‌شناسند لذت ببرند.

شود. اسکات مسال پیش گفته بود: همیشه مجذوب ناپلئون بودم. او از ناکجا آباد آمد تا بر همه چیز حکومت کند و در همه مدتی که با همسرش ژوزفین جنگی احساسی داشت، دنیا را فتح کرد تا عشق او را به دست آورد و وقتی توانست باز هم به فتح دنیا ادامه داد تا او را نابود کند و با این کار خودش را نابود کرد. «نظارت می‌رود اپل سازنده فیلم، «ناپلئون» را سال ۲۰۲۳ اکران کند.

تایکا وایتیتی با کمدی فوتبالی برمی‌گردد

نیوزیلندشناخته‌می‌شوند.

وایتیتی در بخش فیلمنامه اقباسی اسکار ۲۰۲۰ «سرای فیلم» «جو جو خرگوشه» موفق به دریافت اسکار شده‌است.

۲۳ تلاش ناکام سینمای ایران در اسکار خارجی

ساخته وحید جلیلود و در سال ۲۰۱۹ هم فیلم مستند «در جستجوی فریده» ساخته مشترک کوروش عطایی و آزاده موهسی این فرصت را یافته تا نماینده سینمای ایران در این رویداد سینمایی باشد اما در دور نخست حذف شدند. در سال گذشته سینمای ایران با فیلم‌های «خورشید» ساخته مجید مجیدی (۲۰۲۰) و «فهرمان» (۲۰۲۱) به جمع ۱۵ نامزد اولیه راه یافته بود اما نتوانسته بود به فهرست ۵ نامزد نهایی شاخه بهترین فیلم بین‌المللی راه یابد. ایران که از سال ۱۹۹۷ حضور بدون وقفه‌ای در رقابت شاخه بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان (بین‌المللی) جوایز اسکار داشته است با کسب دو جایزه به صورت مشترک با کشورهای آلمان، مجارستان، آرژانتین، جمهوری چک، سوئیس و اتریش در رتبه ششم پرافتخارترین کشورها در عرصه اسکار بین‌المللی قرار دارد. ایتالیا (۱۴)، فرانسه (۱۲)، ژاپن (۵)، اسپانیا (۴)، ایتالیا (۳)، سوئد (۳)، شوری (۳) و هلند (۳)، کشورهایی هستند که تعداد جوایز اسکار بین‌المللی بیشتری نسبت به سینمای ایران دریافت کرده‌اند.

پشت بازار زیتون، جنب نمایشگاه اتومبیل پارس

☎ ۰۹۳۴۷۶۸۷۳۳۳ - ۰۹۳۴۷۶۸۷۳۳۳

(با مدیریت کوه سنگی سابق جنب بازار پردیس)

عمارت رستوران

رستوران سنتن عمارت کیش

تخفیف 20% جشنواره

@emarat.restaurant.kish

@emarat.restaurant.kish

«ارسال سراسر جزیره»